

VALVUR

ERAOMANDUST JA KODUKOLDEID KAITSEV AJAKIRI

Nr. 3

Tartus, 1930.

I aastakäik

Ilmub kaks korda kuus.

Vastutav toimetaja ja väljaandja:
PEETER ROOTSLANE.

Toimetaja kirjade aadress: Tartu, Postkast 46.

Tellimise hind postiga:

1 kuuks . . . kr.	—,20
2 " . . . "	—,40
3 " . . . "	—,60
6 " . . . "	1,20
Aastaks . . . "	2,40
Ehk iga 10 nr. eest üks kr.	
Üksiknumber 10 senti.	

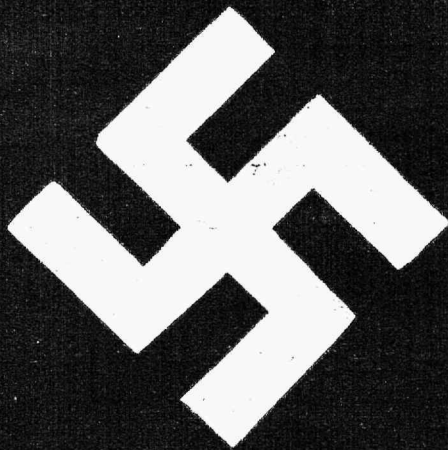
Kuulutuste hind:

1/1 lehekülj	kr. 30,—
1/2 " "	15,—
1/4 " "	8,—
1/8 " "	5,—
1/16 " "	3,—
1/85 " "	1,50
Teksti keskel pool kallim.	

Maks kaastöö eest 5—20 senti trükireast.

SISU: Laul kommunistlisest paradiisist. — Pörguvürst Peltsebul. — Paganate kõlblus ja piibli kõlblus. — Sionistide Protokollid. — Lord Rotschildi „Kõige püham“. — „Valvuri“ lugemisringid. — Mõned tähtsamad raamatud jne. juudiküsimuse jne. üle.

JUUTIDE MARXISMI JA FAŠISMI VASTANE AJAKIRI

Laul kommunistlisest paradiisist.

Взгляни сюда, взгляни туда,
 Кругом увидишь ты жида,
 Жид в синагоге, жид в трактире,
 Жида найдешь в любой квартире.
 Жид заседает в Совнаркомме,
 Жид управляет в Моссельпроме,
 Жид токарь, пекарь, жид артист,
 Жид спекулянт и жид чекист.
 Жид председателем в Госбанке,
 Жид нам играет на шарманке.
 Жид благодушествует в Крыме,
 Жид набирает сил в Нарыме,
 Жид предсуда, жид прокурор,
 Жид деньгодел и тут же вор.
 Жиды в могилах у Кремля,
 Полна жидами вся земля.
 Жиды стремятся нас так гнуть,
 Что нам не охнуть, ни вздохнуть.
 Вот революции плоды —
 Кругом жиды, жиды, жиды,

Советский гражданин Прокофьев приговорен за это стихотворение к 15 годам каторги.

„Valvuri“ ilmumist takistas

raha puudus trükikulude katmiseks ja kaastööde muretsemisel. Järgmine number võiks nüüd käsikirjade külluse poolest otsekohe sellele numbrile järgneda, kui käesoleva ja nr. 1 ja nr. 2 müügist, mida veel toim. järel on, raha niivõrt sisse tuleb, et trükikulud kaetakse.

„Valvuri“ proovinumbrid

on toimetusel võimalik ainult nendele soovijatele saata, kes ise on postikulud postmarkides sisse saatnud. Proovinumbrate soovijate hulk suudab seda väikest kulu kergesti ise kanda, kuna toim. selleks summad puuduvad, mida väga lahkesti palume teatavaks võtta.

Toimetus.

Peep Rukkisalve romaani

ilmumahakkamise tõttu jäi käesolevast numbrist küll palju väga huvitavat materjali ruumi- puudusel välja, seda toome järgmistes numbrites.

Tõlge kõrvalolevast laulust:

Vaata siia, vaata sinna,
 Umberringi näed sina Žida,
 Žid on sünaagoogis, žid on trahteris,
 Žida leiad igas korteris.
 Žid nõupidajaks Sovnarkomis,
 Žid juhatajaks Mosselpromis,
 Žid treial, pagar, žid artist,
 Žid spekulant ja žid tsekist.
 Žid esimeheks Gospangas,
 Žid meile mängib leierkastil.
 Žid mõnuleb Krimmis,
 Žid kogub jõudusid Narõmmis,
 Žid on kohtu eesistujaks, žid prokurõriks,
 Žid on rahategija ja sääal ka varas.
 Židõd on hauas Kremlis juures,
 Židõsid on kõik maa täis.
 Židõd püüavad meid nii rõhuda,
 Et meil ohkamiseks ja oigamiseks võimalust poleks.

Vaat revolutsiooni viljad —
 Umberringi židõ, židõ, židõ.

Nõukogude kodanik Prokovjev on selle luuletuse eest 15 aastaks katorgasse mõistetud.

Tõendatagu veel, et sääal valitseb tööliste ja talupoegade diktatuur? Eil! — Härrade židõde diktatuur valitseb sääal. Vaene, õnnetu rahvas! Millal pääsed židõde ikke alt?

Romaanis „Põrguvürst Peltsebul“ saavad kõik meie aja avaliku elu tegelased, kes endid oma pimeduses on inimsoo verivaenlase tööriistaks andnud, kibedat pilkepiitsa, aga nii, et nad isegi oma lollide tegude ja mõtete üle naeravad lugejaga ühes — naer on tõesti terviseks.

„Valvuri“ 16-leheküljelise numbril hind on 10 senti ja 8-leheküljelise numbril hind 5 senti, katab siis ainult väljaandmise ja trükikulud, kui iga numbrist vähemalt 3000 eks. ära ostetakse. Sellepärast kõik „Valvuri“ sõbrad! Koguge lugejaid ja tellijaid „Valvurile“! Toim.

„VALVURI“ neljas, viies ja järgnevad numbrid

on väga huvitava sisuga, sünnitavad lugejale üllatava meeleolu — naeru — mis terviseks on. Sellepärast ärge jätku ükski eestlane „Valvurit“ läbi lugemata!

Põrguvürst Peltsebul.

Inimsoo kurbmäng XX. aastasajal.

Peep Rukkisalve satiiriline romaan.

I.

Põrguvürst Peltsebul kutsub maapäälsete osanikkude ja abiliste konverentsi Tartusse, Toomemäele, Kuradisillale kokku.

Tartus, Toomemäel, Kuradisilla juures oli 1930. aasta novembrikuu kõige pimedamal ööl haruldaselt elav liikumine ja elu, nagu sarnast vahest maailma suuremate sündmuste ajal vaevalt on nähtud. Põrguvürst Peltsebul oli üli-tähtsa konverentsi ärapidamiseks oma osanikud, asemikud ja abilised maa pääl kokku kutsunud.

Peltsebuli konverentsile oli ilmunud haruldasi osavõtjaid: Aabram ja Iisak, Jakob ja Joosep, Mooses ja Aaron, Salomon ja Sulamit, paavstid ja rabid, Karl Marx, Lenin, Joffe, Trotski, ja teised truud iisraeli pojad ühes oma poolehoidjate ja abilistega suursotsidega ja kommunistidega olid aegsasti juba kohal, nagu see on harilik asi suurte sündmuste juures, kust iisraeli pojad ei tohi puududa. Täna ei tohtinud nendest ükski tähtsam tegelane puududa, sest nende lepinguosalise Peltsebuli poolt kokkukutsutud kongressil pidid 1932. aastal toimepandava uue maailmasõja ja maailmarevolutsiooni küsimus ja nende olukordade sünnitamise küsimused, mis õieti revolutsiooni välja kutsuvad, arutusele tulema. Sellel põhjusel oli ka ilmunud täies koosseisus

„ALLIANCE ISRAELITE UNIVERSELLE“

Pariisist, kes „Valvuri“ lugejatele on juba tuntud, sest tema salajane ringkiri ilmus esimese „Valvuris“ lk. 3—4, päälkirja all „Vene enamlust juhhib juutide üleilmlik salaliit“.

Juutide sala- ja avalikkude seltside, ühingute, ordude, häättemplerite, juutide huvides töötavate ususektide, päästearmee, adventistide, metodistide, okultistide, spiridistide ja teiste -tistide ja -istide saadikuid tuli kokku iga maailmakaare poolt. Ilmunud olid ka meie Rannamees, Tuamees, Tallimees, Truumees, Geldberg, ja teraviljamonopolis kuulsaks saanud Tobu. Kes vast on lugenud W. Hauff'i raamatut „Memoiren des Satans“, ehk kes on lugenud teist sama nimelist raamatut, mis 1929. aastal Saksamaal, Münchenis, Deutscher Volksverlag Dr. E. Boepple kirjastusel ilmus, nime-tuse all:

„Memoiren des Satans“,

Die Menschheitstragödie im XIX und XX Jahrhundert. Ein satirischer Roman von Hans

Hauptmann — see tunneb konverentsist osavõtjate võõraste keskel ka mõlemate nimetatud romaanide päätegelased kohe ära.

Tartu Toomemäel on vana toomkiriku vare; selle vareme teises otsas asub ülikooli raamatukogu. Selles raamatukogus sündis sellel iseäralisel ööl haruldane juhtumus — kõik raamatud, mis oma sihi ja otstarbega, otsekohe või kaudselt, olid juutide tööriistadeks mittejuutide keskel, need raamatud hakkasid äkisti rohekas vosvorivalguses hiilgama, läksid lahti ja lehtede päält astusid tegelased ja mõtted välja, seadsid endid rivisse, nagu oleksid nad olnud lihased sõdurid, rividest sündisid roodud ja polgud ja need sammusid Kuradisilla lähedale konverentsi külaliste keskele. Tartu Linna Avalikus Raamatukogus kordus seesama lugu. Oleksid selle haruldase öö sündmusi Tartu raamatukogude juhid härrad Puksov ja Pukits ise nägema juhtunud, nad oleksid imestanud neid juutide leegione ja juutide sõprade ja abiliste hulka, kes kõik endid olid osanud lihtsate raamatute kaante vahele ära peita, maskeeruda romaani või novelli tegelaste maski taha, „pühainimese“ ehk „teadusemehe“ ehk mõne „kõrgeandelise luuletaja“ või mõne „suure“ riigimehe või „kunstijüngrri“ jne. näokatte alla. Nad varitse-sid nagu kiskjad loomad oma saaki, nagu röövmõrtsukad langesid nad rahuliku teekäija pääle. Otse uskumata peenelt ja kavalalt on juuditõug oma kihvtid suhkurdanud, mida tema mittejuutidele kirjanduse kaudu sisse söödab, et mittejuutide tervet vaimu rikkuda, vaimliselt võitlusvõimetuks teha, sopastada, rüvetada, mis hää ja ilus, porisse kiskuda, mis kõrge ja kurnis, mis püha ja vooruslik. Seitsme ahelaga oleks tarvis säärased juutluse teenistuses seisvad raamatud müüride külge kinnitada, et nad ei pääseks mittejuutide noorsugu rikkuma. Aga kus on see aheldaja?

Sellel haruldasel ööl avas ka Tartus olev Toomemägi oma põuesse peidetud vanad varanduste peidupaigad — rahaugud, kuld- ja hõbeasjade keldrid ja kalli vanavara kambrid.

Sissekäik muinasmaailma vanavara keldrite juurde algas just Kuradisilla juurest mõõtes seitse kitsehüpet sinnapoole, kus kohal seisab Taevasõel Pärtlipäeva ööl esimese kukelaulu ajal. Mitte keegi meie aja inimestest polnud ialgi aimanud, et selle vana müüri vareme alt, mis seisab Kuradisilla lähedal ja juba peaaegu üleni on kaetud mullakorraga, pääsissekäik va-

nade varakeldrite juurde viib. Teine sissekäik nendesamade vanavara keldrite juurde algab Tartu külje all asuvast Aruküla koobastikust, kust salatee, mida mitte vähem kui 15.000 sammast kannavad, käib Emajõe alt Toomemäeni.

Toomemäe vanadest varakeldritest kanti välja kõik kuld- ja hõberiiastad, et haruldase konverentsi külalisi ka haruldase hiilgusega vastu võtta.

Sellel haruldasel ööl olid kõik kirikud kantsliteta, sest Peltsebuli käsul tõid tema sellid ja sulased need Toomemäele Kuradisilla juurde konverentsi külalistele istetoolideks, mida nad konverentsi lõpul enne kolmandat kukelaulu jälle maailma kirikutesse tagasi tassisid.

Nagu on teada, et ühe ainsa nõöpnõela päa pääle korraga sadatuhat saadanat istuma mahub, nii mahutati ka Tartu Toomemäele ära need lugematud miljonid, kes konverentsist osa võtsid.

Rahvas magas rasket und, kui algas nägematute vaimude tund. Konverentsi tähtsam tegelane — Peltsebul puudus ise veel, ehk küll konverentsi avamiseks aega ainult kolm silmapilku oli. Algab akadeemilise veerandiga, arvasid mõned konverentsist osavõtjad. Aga ei. Peltsebul oli punktipealne. Kui tormihoog hüppas ta Toripõrgust välja maa pääle ja enne kui sajandik silmapilgust mööda jõudis, istus Saadan oma tõlda, millel seitse tulist Pisuhända hobusteks ees olid, ja kihutas läbi pilvede Tartusse Toomemäele, ja enne kui esimene silmapilk lõppes, oli Peltsebul kohal. Järgmisel silmapilgul astus Ta oma aukohale, kõrgesse kõnetooli. Tema parema mantlihõlma tõmbamisest virvendas vesi Virtsjärves ja kui Tema oma pahemat mantlihõlma kohendas, siis tundus see tormina Peipsi pinnal. Oreoolina hiilgas rohekas vosvorivalgus Peltsebuli majesteetliku Kõrguse ja suuruse ümber. Tema kuningliku valitsuse mantli alt paistis briljantidega üleni ilustatud kehakate konverentsi külalistele silma. Tema sõrmes oli sõrmus sädeleva Trill-trallkiviga, missuguseid terves Universumis on üks ainus ja seegi on Põrguvürsti Peltsebuli käes.

Enne veel, kui kolmas silmapilk kätte oli jõudnud, algas Peltsebul oma tervituskõnet:

„Minu maapäälised lepinguosalised! Minu nähtavad ja nägematud asemikud, abilised ja sõbrad! Minu asemikkude ja abiliste ning sõprade abilised ja sõbrad! Kallid külalised tänasel konverentsil! Et teie kõik aegsasti kohal olete, siis algame tänast konverentsi kindlaksmääratud ajast üks silmapilk varemalt pääle; teie lubate seda kõrvalekaldumist meie kindlast kodukorrast?“

Kõik olid sellega päri. Saadan jatkas selle järele oma kõnet.

„Minu lepinguosalised! Kui mina vana

Aabramiga kuulsaks saanud ümberlõikamis-lepingu sõlmisin, siis lubasin mina Aabramile ja kõigile tema järeltulijatele, kes minu ja Aabrami vahel tehtud testamentlikku lepingut truusti täidavad, et mina siis kõigi maailma rahvaste — mittejuutide — majad ja varandused ja nende kätetöö vilja annan oma lepinguosalistele — nendele, kelle mehe suguliikme otsast on tükk eesnaha maha lõigatud. Mooses pani kõik selle lepingu loo kirja ja võib seda igamees Moosese esimesest raamatust, 17. päätükist tänapäev lugeda, kus seisab sõnasõnalt:

„Ja ma tahan oma seaduse kindlasti seada enese ja sinu ja sinu soo vahel pärast sind, nende põlvedes igaveseks seaduseks, et ma olen sinule Jumalaks ja sinu soole pärast sind. Ja ma tahan sinule ja su soole pärast sind selle maa anda, kus sa võõras sees oled... ja mina tahan neile Jumalaks olla... See on minu seadus, mis teie peate pidama, minu ja teie ja su soo vahel pärast sind: Kõik meesterahvas peab teil ümber lõigatama. Ja teie peate oma eestnaha liha ümber lõikama, ja see peab seaduse täheks olema minu ja teie vahel... Ja meesterahvas, kellel eestnahk on, kelle eestnaha liha ümber ei lõigata, see hing peab ära kaotatama oma rahva seast; ta on minu seaduse tühjaks teinud.“

Kallid külalised tänasel konverentsil! Ma usun, et teil kõigil lepingu dokumendid on korras, märgid pääle lõigatud nagu kord ja kohus ja et need dokumendirullid teil kõigil vististi kaasas on; ma palun, et iga mees oma dokumenti ette näitaks, sest hääleõigus on tänasel konverentsil ainult nendel, kellel dokument lepingu järele on tembeldatud kindlaks määratud kivist templiga.“

Kõik konverentsi külalised tõmbasid dokumendid välja ja näitasid ette, pääle Rannamehe, Toamehe, Truumehe, Tallimehe, Geldbergi ja Tobu, kuna kommunistid ja suursotsid aegsasti juba olid oma dokumentidele nõuetavad templimärgid pääle panna lasknud, kui nad vabamüürluse loožidesse astudes vandega vastu võeti ja sümboolselt ümber lõigati *).

„Hääleõigus on kõigil, pääle Rannamehe, Toamehe, Tallimehe, Truumehe ja Geldbergi, kelledel dokumendid korratumas olekus — tembeldamata,“ ütles Peltsebul.

Rannamees ja Tuamees jäid seda kuuldes ammuli sui vahtima, kuna Tallimees, Truumees ja Geldberg protesteerima hakkasid:

„Eluaeg oleme sinu sulased olnud, oleme sind truusti teeninud, ja nüüd võtad sa meilt hääleõiguse ära! See on kuulmatu ülekohus!“

„Ei saa teisiti talitada, seda nõuab just-

*) Vaata raamatud: „Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse. I. Teil. Nachtrag: Die symbolische Beschneidung. Von Erich Ludendorff.“

ament mu leping ja mu testament — kas teie pole seda piiblist lugenud?”

„Ei ole!”

„Imelikud mehed! Piibel on teile tööriistaks, on adraks ja äkkeks, millega omale igapäevast leiba ja muid elumõnusi muretsete ja teie pole piiblit veel lahtiste silmadega läbigi lugenud! Vaat kus mul truud sulased!”

„See on mu mehesõna!” ütles Truumees, „mina loen piiblist ainult epistleid ja evangeeliumi, muud ma ei loe; minu naine luges mõne lehekülje rohkem ja kohe läks baptistide leeri.”

„Ka mina ei loe päälle epistlite ja evangeeliumide midagi muud!” ütleb Geldberg, „mu naine oli lugenud minust ainult natuke rohkem ja hakkas metodistina töötama.”

Protestist hoolimata jäid Tallimees, Truumees ja Geldberg hääleõigusest ilma, samuti nagu Rannamees ja Tuamees.

Peltsebul rääkis edasi:

„Kallid lepinguosalisel! Mina lubasin teile anda linnad, mida teie pole ehitanud, majad täis varandust ja kõike hädad, mida teie pole täitnud, viinamäed, mida teie pole istutanud, kaljusse raiutud kaevud, mida teie pole raiunud — kas see kõik pole teil vähemalt Venemaal juba käes! Kas pole Tartus iga suurem kivimaja, iga tähtsam uulitsanurk ärikohana juba iisraeli poegade käes? Kas ma pole sõna pidanud? Streikide, rahutuste, sõja ja revolutsioonide abil ajavad minu lepinguosalisel suur-sotsid ja kommunistid kõigile hirmujudinad ihusse, et mittejuudid nagu jänesed jooksevad oma kinnis- ja vallasvara juurest minema ja igasugune peremeheta varandus on juutide päralt. Ärahirmunud mittejuutide kinnisvarasid — kolme-, neljakordseid kivimajasid võisid iisraeli pojad otse leivapätsi või tikutopsi hinna eest omandada ja omandasidki õigel silmapilgul igalpool, igal maal. Teie nägite, kuidas vana Venemaa rahvad endid ise iisraeli laste geniaalsel juhatusel alandasid, häbistasid, hävitasid, hukutasid, nälja kätte ja orjapõlve enast painutasid, nagu seda vanade vaaraode ajal püramiide ehitades ka mitte ei tundud, nagu nüüd Venemaal, kus iisraeli laste nähtav ja nägematu käsi kõike juhib *). Minu lepinguosalistel on õnnestunud Venemaad vähemalt kümme tuhat aastat tagasi minevikusse visata. Pisuhaaval lükkavad minu lepinguosalisel teisi rahvaid kõrvale — hävitavad nad ära — ja asuvad nende maadesse elama, võtavad võõraste rahvaste peremeheta jäänud varandused omale, sest seda olen ma lepingu järele lubanud nendele anda; Mooses pani kõik lepingus nimetatud minu lubadused papüürusel kirja ja nüüd tahes või tahtmata pean täitma nagu lubatud.

*) Vaata dokument esimeses „Valvuris” lk. 3—4, „Vene enamlust juhib juutide üleilmlik salaliit”.

Hei! Truumees, too piibel siia! Loe need minu lubamised õieti ette.”

Truumees toob piibli. Ettelugejat temast aga ei saanud, sest ta ei leidnud piiblist õiget kohta kätte, ütles oma „mehesõna”, et naine teab küll õige koha, aga et naine oli baptistide koosolekul, kus sellel ööl just sõit Jeruusalemma toime pandi — oli sinna sõitnud ja ei saanud naist kätte — nii ei saanud Truumehest lepingu ettelugejat.

„Härra Tallimees või härra Geldberg! Lu-gege teie!” ütles Peltsebul.

Ka need ei teadnud Peltsebuli ja Aabrami vahelisest lepingust i'd ega a'd, sest Peltsebul oli lepingu tegemise ajal teise nime all ja teise näokattega esinenud.

„Ah! Pole neist sulastest suurt asja ühtigi! Mooses, sina panid need punktid kirja, tule loe ise ette nagu meie kord kokku oleme leppinud!”

Mooses võttis piibli ja luges:

„...Sind on Jahve (El-Saddai) su Jumal ära valitsenud, et sa temale pead olema üks iserahvas kõige rahva seast, mis maa pääl on.” 5. Moos. 7, 6.

Mooses soris lehti ja luges jälle: „Ma olen sind lahutanud kõigist maapäälsetest rahvastest, et sa minu omaks jääksid...”

„Ja kui Jehoova, su Jumal, sind saab viinud sinna maale, kuhu sa tuled seda pärima, ja palju rahvast su eest ära lükanud, ...kes suuremad ja vägevamad on kui sina; ja Jehoova su Jumal, neid saab su kätte andnud ja sa neid saad maha lõönud: siis pead sa neid õieti sootumaks ära kaotama, ei pea mitte nendega seadust tegema ega nende päälle armu heitma.” 5. Moos. 7, 1—2.

„Ja sa pead ära kaotama kõik rahva, mis Jehoova, su Jumal sulle annab, ei su silm pea armu neile andma; ja sa ei pea nende jumalaid mitte teenima, sest see tuleb sulle võrgutamise pelaks.” 5. Moos. 7, 16.

„Aga nõnda peate teie neile tegema: Nende altariid peate teie maha kiskuma ja nende usku naerma ja nende pühad hiied peate ära raiuma.” 5. Moos. 7, 5.

„Sa pead ära kaotama kõik rahvad, ...Kui sa ütled oma südames: Neid on enam kui mind, kuidas võin ma neid ära... Ei sa pea neid mitte kartma; tuletta ikka meelde, mis Jehoova, su Jumal, teinud vaaraole ja kõigele Egiptuse rahvale... nõnda võtab Jehoova, su Jumal, kõigile neile rahvaile teha, keda sina kardad... Ära hirmu nende pärast, sest Jehoova, su Jumal, on su seas, suur ja kardetav... Ja Jehoova, su Jumal, lükkab selle rahva sinu eest ära pisuthaaval; ei sa jõua neid usinasti kaotada, et su päälle metselajaid väga palju ei sigine. Ja Jehoova, su Jumal, annab nad su kätte, ja hirmutab neid suure kärinaga, seni kui nad ära kaotatakse. Ja ta annab nende kuningad su kätte, et sa ära kaotaksid nende nime taeva alt;

ei saa ükski sinu vastu seista, seni kui sa nad saad ära kaotanud." 5. Moos. 7, 16—24.

„...Sa võid hulga rahvale pandi päale laenata, aga ise ei tarvitse sina mitte pandi vastu laenu võtta, ja pead mitme rahva üle valitsema, aga sinu üle ei pea nemad mitte valitsema." 5. Moos. 15, 6.

„Ela kui võõras sääal maal, kuhu sa lähed, ja ma tahan sinuga olla ja sind õnnistada (sulle kasu tuua); sest sulle ja su soole tahan ma kõik need maad anda." 1. Moos. 26, 3.

„Teie ei pea mitte teiste rahvaste jumalaid teenima, kes teie ümberkaudu on." 5. Moos. 6, 14.

„Need on käsud, seadused ja kohtuseadused... pea neid! Sina, ja su poeg ja poja poeg kõige eluaja... Sa pead neid oma lastele kõvasti kinnitama ja neist rääkima, kui sa oma kojas istud, ja kui sa teed käid, ja kui sa magama heidad, ja kui sa üles tõused. Ja sa pead neid siduma täheks oma kae pääle, ja need peavad su silmade vahel pääotsa naastuks olema. Ja sa pead neid kirjutama oma koja piitjalge ja oma väravate pääle. Siis peab sündima see, mis Jehoova, su Jumal, vandunud Aabramile: võtab sulle anda suured ja hääd linnad, mis sa pole ehitanud; ja majad kõike hääd täis, mis sa ei ole täitnud, ja raiutud kaevud, mis sa ei ole raiunud, viinamäed ja õlipuuaiad, mis sa ei ole istutanud; ja sa saad sõõnud ja su kõht täis saanud. Hoia, et sa mitte ei unusta... Teie ei pea mitte teiste jumalate järel käima rahva jumalaist, kes teie ümberkaudu on." 5. Moos. 6.

„Jehoova on teinud, et sa tahad olla temale iserahvaks, nõnda kui ta sulle on rääkinud, ... Et ta sind võiks ülemaks tõsta, kui kõik paganad (mittejuudid, olgu need ristiusulised või mitte)... " 5. Moos. 26.

„Ja peab sündima, kui sa Jehoova, oma Jumala, sõna õieti kuuled, ja katsud teha kõikide tema käskude järele... et Jehoova, su Jumal, sind ülemaks tõstab kui kõik maailma paganad (mittejuudid, ristiusulised jne)." 5. Moos. 28, 1.

„Kui Jehoova, su Jumal, võtab ära kaotada su eest rahva, kuhu sa lähed neid pärima, ja sa saad neid pärida ja nende maal elada: Hoia... et sa nende jumalaid taga ei nõua ega ütles: Kuidas need rahvad oma jumalaid teeninud, nõnda tahan minaagi teha! Ei sa pea mitte nõnda... tegema..." 5. Moos. 12, 29—31.

„Teie peate koguni kaotama kõik paigad, kus rahvas, kelle maa teie pärite, on oma jumalaid teeninud, kõrgete mägede pääl ja mäeküngaste pääl ja kõigi haljaste puude all. Teie peate nende altarid maha kiskuma ja nende pühad hiied tulega ära põletama, nende pühadusi jalge alla porisse sõtkuma ja nende nime säält kohast kaotama." 5. Moos. 12, 2—3.

„Kõik kohad, kuhu teie jalge tallad pääle

astuvad, peavad teie päralt olema..." 5. Moos. 11, 24.

Kaugemale enam ei saanud Mooses lugeda, sest Peltsebul ei suutnud enam välja kannatada, vaid hüüdis:

„See on kõige suurem võltsimine! Niisugust lepingut ei ole põrgu peremees iialgi küll teiega sõlminud, et kõik kohad, kus teie jalgetallad pääle astuvad, peavad teie, iisraeli laste päralt olema. Ainult see pori, mis teie taldade külge kleepub, see on teie päralt, seda olen ma lepingu tegemise ajal mõelnud, aga mitte maad maapinnast pääle kuni maakera südameni — põrgu põrandaaluseni teile anda — kuhu ma siis ise lähaksin, kui ma ka põrguriigi aluspinna teie omaks annaksin?"

Nüüd tõusis hirmus kisa ja lärm. Need lugematud miljonid juute, kes konverentsile kokkukantud kirikukantslites nagu leentoolides olid istunud, hüppasid kõik püsti, vehkisid käte ja rusikatega Peltsebuli poole ja karjusid kõik täiest kõrist, millest Peltsebul ainult mõned ai vail ai vail hallunke! hallunke! sõnad aru sai.

Suursotsid, nähes, et mõned konverentsi külalised olid haaranud kantslite jalgadest kinni ja keerutasid neid nagu pesunaised kolkimiskurikat keerutavad, kui pesu pehmeks kolgivad — põgenesid Tartu Raekoja katusele ja ronisid korstnasse peitu, kust linnapiruka lõhna tundsid ninasse tulevat. Truumees, nähes, et sotsid hää varjupaiga olid leidnud, ronis ka ruttu katusele ja korstna juurde, kust tõesti apetiitlikku pirukalõhna tuli:

„See on mu mehesõna: sotsid e sekka m a k ü l l e i l ä h e l!" ütles Truumees, aga juba järgmisel silmapilgul vedas Truumees oma paksu vatsa sotside sekka korstnasse, kuna Geldberg ülikooli korstnaga tutvust tegi.

Rannamees, Tuamees ja Tallimees tahtsid Tallinna tagasi põgeneda, kui parajasti Kikka Juku joostes Tallinna poolt nendele Kassitoomel vastu trehvas tulema.

„Noh, mis lahti on?" küsisid Kikka Jukult vastuminejad, „on Tallinnas tulikahju, streik, rahva rahutused või midagi muud sellesarnast hirmsat juhtunud?"

„Krahh! Dipa krahh!" oli vastus.

„Poiss! Kurat! Mis juttu sa ajad? Iga päev vedasid kärutäie kärutäie järele Epa Jürilt Dipasse kingseppmeistrihäradele Kividele valuutat — selget valuutat — ja nüüd krahh! Kus sul kuradil silmad omal olid? Ja kuhu sa kurat nüüd siis õieti jooksed?"

Tallimees, kes vandumist just väga ei armastanud, läks teistest eemale.

„Ärge mul asjata aega viitke oma küsimustega, teate isegi, et minu leivaisad on õiged iisraeli pojad, kes ütlevad: aeg on raha. — Mu leivaisad sõitsid siia Tartusse sellele kongressile, kust nad mingil tingimisel ei tohtinud puu-

duda, hoolimata sellest, et nad teadsid, et krahhi silmapilk samal ajal Dipas kätte jõuab — nad soovisid ainult teada saada, kas mina viimaste valuuta kärutäite toomisega nendele suutsin miljardikest täis teha, või jäi vähe puudu. Sellepärast andke teed, sest minu leivaisad pikki jutte ei armasta!“ Seda öelnud, pöörab Kikka Juku Tuamehele ja Rannamehele selja ja ruttab Dipa kingseppi Kivisid Peltsebuli lähedalt üles otsima.

Vaheajal oli kära kongressil vähe vaiksemaks jäänud, sest põrguvürst Peltsebul oli oma lepinguosaliste nõuetele viimaks ometi järele andma pidanud ja tahes ehk tahtmatult kõik selle maa maakera kamarast kuni maakera südame punktini — põrgu põrandaaluseni — oma lepinguosalistele lubama, kui nende jalatallad selle pääle ainult astuvad. Peltsebul oli seda tegema sunnitud, sest muidu ähvardati teda otsekohe boikotiga. Nagu Lenin Venemaal Valguse Kuninga — Jumala — ametist lahti tegi lihtsa dekreediga: rahvas elagu Jumalata — ja loril lühike lõpp! Sedasama kartis ka Peltsebul siin vanas Taara tarkuse linnas, kus ülikool nii lähedal ja Päästearmeed veel väga vähe. Targem annab järele, mõtles Peltsebul ja andis järele. Nüüd läks kongress päeva — öieti öö-korras edasi.

Kõigi konverentsi külaliste näole ilmus naeratus ja üldine rahulolemine leidis aset, kui „Tartu Majaomanikkude Panga“ lähedalt „Tõe Hää!“ oma esimeses numbris teatas, „et meie avalik ühiskondlik organism rasketes, nagu surmaelsetes krampides siia ja sinna viskleb ja enam aru ei anna oma tegevusest ja nagu polekski täie meele ja mõistuse juures“.

„Ja, ja! Meid eesmergist lahutavad veel mened üksad sammud. Meie Messia kunengreik tuleb!“ hüüdsid kongressipidajad nagu kooris.

Sõnad: „kunengreik tuleb“, kostis ka korstnasse sotside kõrvu.

„Mis kuradi kuningriik see nüüd siis jälle tuleb?“ rääkisid sotsid isekeskis, „pidi ikka ju sotside ideaalne diktatuurlik vabariik tulema? Truumees, kurat, mine kukla päält minema, et saaksime korstnast vähe välja vaadata!“

Truumees ja sotsid ronisid korstnast välja, kui parajasti vana testamendi prohvetile Jesaiale sõna oli antud. See pajatas:

„Ja võõra lapsed peavad su müürid üles ehitama, ja nende kuningad sind teenima... Ja su väravad peavad ööd ja päevad lahti olema, neid ei pea lukku pandama, et paganate vägi sinu juurde toodaks, ja nende kuningad su juurde saadetak. Sest rahvas ja kuningriik, mis sind ei võta teenida, peab hukka saama ja paganad (s. o. mittejuudid, ristiusulised kristlased ja kõik muu usu tunnistajad pääle juutide) peavad puupaljaks tehtama.“ Jes. 60, 10—12.

„Ja võõrad peavad seisma ja teie karja hoidma, ja võõramaa rahvad peavad teie põldusid ja teie viinamägesid harima... Teie peate paganate varandust sööma...“ Jes. 61, 5—6.

Sõna anti prohvet Taanielile, kes ütles:

„Aga nende kuningate päevil võtab Jehoova ühe kuningriigi üles ehitada, mis ei pea ära rikutama ei igavesti; ja see kuningriik ei pea mitte teise rahva kätte saama; see peab pihuks lööma ja ära lõpetama kõik kuningriigid, aga ise jääb ta igavesti seisma.“ Taan. 2, 44.

Seda kuuldes läks paaril Eesti sotsil süda täis, nad ei suutnud välja kannatada kauemini ja hüüdsid vahele:

„Sina Ahasveeruse verevend! Ära teota Toomemäge oma hullu loraga! Mine Palestiinasse, räägi sääl, aga mitte siin niisugust juudi mõkatsit!“

Ahasveerus, kes kongressi külaliste keskel viibis, kuulis, et tema nime nimetati, tuli rääkijate juurde ja ütles:

„Jesaias Jehoova suur prohvet olep; maa pääl ei tohip Jehoova prohvetile vastu reekida, see patt olep, wega suur patt! Prohveti suu läbi kuulutatakse teile gooidele Jehoova suurest plaanist. Niid on peiva tulnud, kus gooide kunengriigid nagu tihja savepotte puruks lööma iisrael ja oma Messia kunengriik illes ehitab; teil peab kaasa aitama see ehetus, teil olep ju vabamiirlaste ordu alam, teil kuulup ju Karl Marx'i laagresse.“

„Ptüil! Kuradid kõige oma Karl Marx'iga!“ hüüdis üks sots, kes Tartu ülikoolis üliõpilaste seas hääs lugupidamises oli, „või selleks see terve turelijant ongi Marx'i poolt kavalasti, ülikavalasti välja töötatud, et meie, mittejuudid, aitaksime teid kuradi konksninasid, teie ülemaailmlikku juutide kuningriiki üles ehitada — see oleks rumalus, püsti rumalus, otse hullumeelus meie poolt! Peep Rukkisalv sülitab selle juudisupi pääle, mida marxismiks nimetatakse, sülitab sotsialismi pääle!“

Peep Rukkisalv tahab hoolt kanda, et Tartu üliõpilaspere viimse liikmeni „Jehoova suurt plaani“ põhjalikult tundma õpib — teie äraneeatud võllanäod! Teie lööte Põrguvürsti Peltsebuli enesege üle — oma kurikavalad plaanid panete vana aja fanaatikutele või jaburaks läinud näistele Deboradele ja ... radele suhu ja ütlete, et need on teie prohvetite ettekuulutused, et see rõõvmõrtsuklik kurikaval, mittejuutide puupaljaks rõõvimise, orjastamise ja nende seast kõigi arusaajamate, haritumate, laiema silmaringiga isikute „ärakaotamise“ plaan on „Jehoova enese suur plaan“ ja ususektide läbi hullutatud inimmass usub teie lora! Mitte enam inimesed ei teotse oma valvab vastutusel, mitte enam inimesed ja rahvad ei aja politikat ja pole selle eest vastutavad, vaid „kõigevõimuline kõikide maailmade ehitajameister“ — teie Jahve on

kõik nii tahtnud, ja inimesed, kes petmise ja kuritegevuse mõjul kõik sündmused tohivad täide saata, ei „võinudki“ teisiti teotseda, sest siis oleksid nad „Jahve suure ehituse plaani“ vastu, mida tema oma „joonistuselauale“ „inimsoole“ s. o. teile juutidele, ette joonistas, patustanud, ja endastmõistetavalt on see juutide meelest kõige kangema karistuse väärt*). Kas te kuradipojad kolite Palestiinasse või mitte!”

„Palun niisuguseid alatuid olevusi mitte minu poegadeks nimetada! Niisugust teotust ma enese kohta ei luba!“ hüüdis Peltsebul.

„Oi gewalt! oi gewalt! Teil kesep' kõigil juudel kolida Palestiinasse, aga mis meil teeb seel? Oma vennal meil pendi peele laen anda ei tohip, kasu mingisugust meil oma vennalt vetta ei tohip, kes harib siis meil pellud, kes kasvatab meil viinamarjad, kes raiub kaevud, kes hoiab meil karjad, kellele miib meil siis raiped, mis meil ise süüa ei tohip, kui veeraid ja muu maa inimesi enam meie väravate ligidal ei olep? Meil näлга era surep puhtas juudederiiges! Oi gewalt! oi gewalt! Las meil elab gooide keskel edasi! Las meil gooide ile valitseb, nagu niid Venemaal meil see valetsuse geschäft ajab!“ hädaldas Ahasveerus.

Suursotsid August, Karl ja vana Mihkel ise tahtsid just minna noort üliõpilast Peep Rukki-salve keelama, kui kongressi enamus nõudma hakkas Peltsebuli äraastumist kongressi juhata-misest. Peltsebuli ei usaldanud kongress selle järele enam, kui Peltsebul oli avalikult välja öelnud: „palun niisuguseid alatuid olevusi mitte minu poegadeks teha, niisugust teotust ma enese kohta ei luba!“

Kongressi edaspidiseks juhatajaks valiti häälteenamusega, vana testamendi Mooses ja tema abiks Aaron ja Nuuni poeg Joosua.

Mooses astus kongressi juhatusse kohale, tänas usalduse eest ja ütles:

„Iisraeli pojad! Aastatuhandate eest, kui meie Siinai mäe juures seisime, olid olud teised, rahva rumalus oli palju suurem kui tänapäev, rahva käest oli palju hõlpsam kulda kätte saada kui tänapäev. See kokkuräägitud mäng ja kuldvasika vigur, mida meie venna Aaroniga toime panime aastatuhandate eest Siinai mäe jalal, rikastas meid vasikasuuruse kullakuhila võrra; tänapäev toimida samuti on võimatu, sest rahvas on targem, teab, et kuld tuhaks mitte ei põle ja ei usuks seda ning kuldvasika vahetamine puust, põletamise otstarbeks tehtud vasika vastu, ei läheks nii libedalt, kui see sündis Siinai mäe juures. Siinai mäe suured salpeetri- ja väävlilademed võimaldasid mul, kui Siinai mäetööstuse toleaegsel direktoril, teha suuri suitsu sambaid, kõrvulukustavaid käre-

kaid ja mürtsusid, ikka: kärts ja käsk, kärts ja käsk, ja vaadake — minu kärtsude ja mürtsude mõjul maksuma pandud käsud — need on maks-mas ja autoriteetse au sees veel tänapäev. Vaadake, sääl seisab gooide Martin Luther, küsige temalt, kas tal püksinööbid on omad, mis tal pükste ees on? Eil! Kõik on iisraeli käest laenatud. Vaadake, sääl seisab Eestlaste Geldberg, Tallimees, Truumees ja teised — kas nendel on oma ader, oma äke või oma hobune vedamiseks ees, et võivad künda ja enesele vara koormaid kokku vedada — kõik on laenatud iisraelilt. Vaadake, kallid kongressi külalised! Sääl paistab eestlaste tarkuse tempel — nende ülikool! On eestlased selles tarkusetemplis targaks tehtud? Vaadake, siin on nende vana Taaramägi, siin mäe pääl kasvasid kord pühad hiied. Vaadake, sääl seisis kord altar nende jumala auks. Nende jumal oli Vanaisa, see elas kõrges taevas. Tema jumalikud omadused, tema Suurus ja Kõrgus, tema voo-rused, ausus ja inimestearmastus — kõik olid niivõrt suured ja niivõrt kättesaamatud kõrged meie Jahvel, et meie Jahve otse kadeda karja-poisi kombel vahtis põlise pärisperemehe talu ja tema õunapuu-aeda. Et teie silme ette nõiduda vanade eestlaste hingede ilutunnet ja luulelennu kõrgust, seks lubage, et ma minevikust välja kutsun eestlaste Murueide tütarde laulukoori siia mäele, kus kord Taara tammed kohisesid, — las nad kannavad midagi ette endiste eestlaste vaimusünnitistest, et võrrelda võiksite meie juudi rahva vaimusünnitistega, siis näete ise, et meie vaimumadalus, meie pori, meie saast ja sopp suudab ka päikese kinni katta, — ma palun kongressi külaliste tähelepanu pöörata paariks minutiks mineviku pildile.“ Nagu nägematu imevõimu abil ilmusid Taaramäele vana tammed, püha hiis kohises saladuslikult, ilmusid endised Eesti jumalad. Vanaisa ise astus maa pääle maha. Laulujumal Vanemuine pani keeled kõlisesama kandlel. Siis ilmus ilusaim silmapilk: Taara tuli oma pühale Taara mäele, Murueit oma tütardega tuli, aga tema emalik pale oli tõsine ja piigakeste palged olid peaaegu kurvad. Koorilauluks valisid nad Andres Alveri luuletistekogust „Võhumöögad“ laulu „Eesti Jumalad“ ja algasid imelikke kurbi ja südantsulatavaid helisid:

„Ammu kadunud need kenad ajad,
Läinud minevikku magama,
Millal hääde jumalate majad
Täitsid Eesti taevast huljana;
Millal pühitsetud ohvrikivi
Riputati härja verega,
Millal, Taara, sinu tamme tüvi
Ehitati lille õitega.

Lämmeküüne pidas metsas pidu,
Jõi sääl Kungla tütre terviseks;

*) Erich Ludendorff „Kriegshetze und Völker-morden“.

Kohe õitses roosiõite ladu,
Kus ta hõiskel üle aasa läks.
Osav Ukko juhtis pikse noole,
Vedas vikerkaari üle maa.
Lillede eest kandis Likki hoole,
Ehitas neid õrna iluga.

Vete-Ema kaldad seisvad nutul,
Kadunud neilt kuulsam kandlemees!
Kalamees neist mööda sõidab rutul,
Näeb, et tühi hiis ta silma ees. —
Nukralt vaatab ööbik vete sülle,
Nagu mälestaks ta midagi.
Vanemuine, millal tuled jälle
Rõõmustama oma poegasi?

Kadund sepp, kes tagus taeva-tuba,
Pani kuu ja päikse põlema,
Andis kärsitumal tuulel luba
Taeva kojast ilma lennata.
Kadund sepp, kes vasara ja tangid
Võttis pihku, tagus mõekasi,
Sulatas ka suured kullakangid,
Valas endal' kullast piigakse.

Kena aeg, siis valitses veel Ahto,
Sõitis Vellamosel võõrusel.
Näkineitsid lõivad voogel vahtu,
Näitasid end ilma poegadel!
Kalamees vast vaikselt õhtuajal
Nägi vesineitsi ilusa,
Uskus ennast alla — neiu najal,
Kust ei tulnud enam tagasi.

Kus nüüd päike seisab ilma kerel
Liikumata oma paiga pääl,
Lendas muina Jumal õhumerel,
Juhtis päikse käiku kindlal käel.
Ohtul kustutas siis päikest ära
Punapalgel piiga hoolega,
Hommikul, et ärkaks ilma kära,
Süütas Koit tad jälle põlema.

Põhjapiirel kangelaste võitlus
Pani taevast tules põlema:
Virmaliste vägev viha heitlus,
Paistis virvendades üle maa.
Ilmaneitsi istus taeva sõrval,
Kudus vikerkaareks kuldsed keed,
Põhjanael, see rõõmus poiss ta kõrval,
Näitas merel laevameestel' teed.

Metsas elasivad rõõmsat elu
Murueide tütreid hulgana.
Rõõmsalt otsis üles puude vilu
Hallija tütar, kulitse juustega.
Igal suveööde videvikul
Pidasisivad pidu jumalad,
Koit siis andis musu Hämarikul,
Ükstõist võtsid hellast kaenla nad.

Üksi Toonil polnud mitte luba
Tulla taevaliste pidule,
Sest et Manalas ta Manatuba
Peab hoidma, kaitsma valvsaste.
Liiva-Hannus viib siit ilmast vaimud

Tooni tuppa, puhkepaigale,
Kust veel häda korral vahvad kaimud
Tõtvad Eestil' hoidjaks tagasi.

Aga kõik see jumalate kari
Pidanud maad andma juudile.
Kadunud on Eestis hiie vari,
Pühad tammed rai'tud kirvega.
Kadunud on Eestis Taara võimus
Ja ta abiliste valitsus.
Juuti kummardab nüüd rahvas — hirmus —
Kus jäänd Eesti vaimu sünnitus!? —

Üksnes kenas muinasjutu riigis
Tunnen ma veel Taarat tugevat,
Kalevit veel, näen ma nende liigis,
Kes need muina hoidsid Eesti maad.
Ehk küll kadunud need kenad ajad,
Muinasjutus leian jälle neid,
Muinasjutus jumalate majad
Täidavad veel Eesti taevast, maid.“

Laul lõppes. Lahkusid lauljad. Muinas-
jutu luuleilma ilupildid möödusid. Püha hiis
ja Taara tammed kadusid.

„Kas nägite nüüd pildikest Eestlaste vanast
vaimuvarast, kuulsite nende luulelennu kõrget
kohinat?“ küsis Mooses kongressi külalistelt.
„Olgem nüüd sellel tunnilgi niivõrt ausameel-
sed ja tunnistagem, et juutide vaimuvara ja
luulelend mudas mükerdab, et ta on enese-
kasu — egoismi harjasloom. Hävitaja, teiste
rahvaste, mittejuutide ärakaotaja, nende veri-
vaenlane, kes vanast kuradist enesest õelam
ja alatam, kelm ja koer, teiste, mittejuutidega
asju ajades on meie jumal ja pange ka nüüd
tähele, kuidas teised rahvad, mittejuudid on
kõik oma enese kõrgema vaimuvara vaheta-
nud selle koletise, õeluse ja kelmuse jumala
vastu — kas see ei tunnista hiiglavõitu meie
juutidele? Mis oleks siis olnud, kui eestlaste
iluduse, aususe ja õiguse usk oma kõrge luule-
lennuga oleks saanud maailma rahvaste usuks?
Missugune saatus oleks siis juudi rahvale
õieti osaks saanud? Ta oleks endist viisi oma
roppu, sopast, hirmsat ja inetut elu elanud,
madalas matkanud, põlatud kõigist teistest
rahvastest, kui mina oma venna Aaroniga ja
Nuuni poja Joosuaga Siinai mäe juures ei oleks
selle kuulsa kuldvasikaga esimest hiilgavat
äritegemise eeskujuna rahvale andnud?
Templiteenistusele panime meie aluse. Et rah-
va käest rasva ja liha, jahu ja õli, viina ja
kallist riiet, vaske, hõbedat, kulda ja kalliskive
kätte saada, selleks mõtlesime meie igasugused
mõeldavad ohvriannid välja: patuohvrid,
süüohvrid, roaohvrid, tänuohvrid, ülestõst-
miseohvrid, kõigutamiseohvrid, suitsetamise-
ohvrid, põletamiseohvrid, magusa haisu ohv-
rid, kiituseohvrid, vürstideohvrid, uudse vilja
ohvrid ja paljud, paljud teiste nimetustega
ohvrid, nagu ma neid oma 3 raamatus olen

kirjeldanud. Need „ohvrid“ võimaldasid minule, Aaronile, Nuuni pojale Joosuale ja kõigile templiteenijatele ja preestritele mureta elu, mõnusustes ja küllustes.

Templi kassa kasvas kulla, hõbeda ja kõik-sugu varanduse poolest nii rikkaks, et templist sai preestrite pangamaja. Jeruusalemma templis hakati äri ajama, suurt ja laialist kaubalaata pidama, kus kaubeldi, raha vahetati, võõrastele rahvastele kasu pääle raha laenati — kas eestlaste vanast vaimuvarast, nende endisest usust midagi leiati sellesarnast? Eil Eestlaste endine usk oli puhas, oli kõrge ja tõesti jumalik, ideaalselt ilus, nagu nägite selles pildis, mida ma praegu teie silmade eest mööda käia lasksin, teile näitasin nende taevalist jumalat: Vanaisa, Ukkot, Taarat ja teisi taevalisi olemusi, Murueite tema tütardega, puhta neitsi ja noormehe noorusearmastust, mis taeva kõrgusesse tõusis Koidu ja Hämariku kujudena. Kallid külalised tänasel kongressil! Kes teie iga maailmakaare poolt Tartusse, vanale Taaramäele olete kokku tulnud, kas olete ühegi teise maailmarahva juures niisugust vaimuvara, niisugust luulelendu leidnud? Vanade eestlaste vaim, nende julgus, vahvus, tarkus ja elukogemuste või tähelepänekute hulk, seda kõike oleme meie suutnud hävitada, oleme suutnud nende altariid maha kiskuda, nende pühad hiied maha raiuda, nende pühadused porisse tallata, nende iludused saasta ja sopa alla matta. Selles kunstis oleme meie võrdlematud meistrid. Eestlased usuvad, et seitsmesaja aasta eest saksa rüütlid tulid, tegid nad oma orjadeks — neil pole aimugi, kui palju juute juba siis „rüütlite“ maski all siia tulid ja oma „meistri“ tööd — rahvaste puupaljaks tegemise kunsti kaasa töid. Ajaloo keerdkäikudes aga ei saanud juudi tõug varem valmis oma maailmavallutamise plaaniga, alles tänapäev toob maailma rahvaste varandused meile kätte. Meie peame aga väga ettevaatlikult ja targu talitama. Meie peame valvel olema, et rahvaste enesetunne iial ei tõuseks, isamaaarmastus iial neil esimeseks ja ülimaliks ei saaks, mis nende meeli ja mõtteid täidaks. Meie oleme ajalooosalati katsunud vanade kultuurirahvaste vaimuvarasid hävitada. Enne seda, kui meie Egüptuses ja Palestiinas ajaloo näitelavale ilmusime, panid suured ja vägevad rahvad oma teadmused ja tarkused savitahvlitele, papüürusele ja pärgamendile. Meil läks korda neid vanaja rahvaste vaimuvara-aitasid hävitada, ära põletada, nii et praegune põlv ja tulevad põlved nendest rahvastest, kes enne iisraeli elasisid, peaaegu enam midagi või väga vähe ja ülipuudulikult teavad. Nii peame meie ka tänapäev talitama. Vaadake, eestlaste vana vaimuvara ait on sääl!“ Mooses näitas käega

Aia uulitsa poole, kus on Eesti Rahva Muuseumi maja, milles Hurti, Eiseni ja teiste kogutud ravaluule kogusid alles hoitakse.

„Selle, eestlaste vaimuvara aida peame meie ära põletama — ära hävitama juba 1932. aastal, kui maailma rahvaste — mittejuutide — varandusi üle võtma hakkame ja oma ülemaailmalise Messia Kuningriigi sunnivalitsuse maksma paneme. Maailma rahvaste mineviku varandused ja vaimusünnitised on vundamendiks tulevaste põlvede tõusvale rahvuslikule tundele ja nende isamaa-armastusele ja see on surmamürk juutidele, sellepärast peame eestlaste vanavara aida hävitama, et sellest jälge järele ei jääks! Meie peame rahvusliku kaubanduse ja rahvusliku tööstuse tõusu takistama ja meile tuntud kavalate võtete abil nurja ajama. Iisraeli pojad, kes teie Tartus ja Tallinnas elate! Miks lasete juudi rahva igavestel ideaalidel oma silmade eest kaduda? Miks unustate minu vanad küsüd ära, mida teie esivanematele andsin, kui kõrves käisime? Miks lasete eesti soost ärimeestel üldse veel elada ja teotseda ja koguni suurärideks kasvada, nagu siin Tartus ma näen, kus kaubahoovis on M. Jänese suurepärase riidekauplus, esimene sellesarnane terves Eestis. Sääl on Karl Aabeli riide- ja valmisriidekauplus — no, iisraeli pojad, kus on teie silmad, kus on jäänud teie ärikavalus, millele mina Siinai mäe jalal, kuldvasikat puuvasika vastu vahetades aluse panin? Vaadake, sääl on Suurel turul K. G. Reinholdi kaubamaja, kes kuld- ja hõbeasjadega kaupleb, mis ometi iisraeli poegade käes peaks olema! Kas olete maganud? Kuidas tohite lasta ühel võõra rahva enese liikmel ärialal edasi jõuda? Mina, Mooses, küsin seda praegu teie käest! Kuidas tohite lasta säärasel kirjandusel ilmuda, nagu „Valvur“ on, kes koguni oma esimeses numbris juba mind, Mooset tohib tarvitada võitluses meie Marxi sotsialismi ja kommunismi vastu, eestlaste rahvustunde ja isamaa-armastuse tõstmiseks. Rahvustunne ei tohi ärgata eestlaste juures! Eestlaste noorsoo hingesse ei tohi istutada nende koolides armastust oma isamaja ja oma kodumaa vastu, selles peitub elumõte, elu otstarve ja seda ei tohi mittejuutidel ega eestlastel olla! Armastus oma isamaja ja oma kodumaa vastu sünnitaks noorsoos töötahet, sünnitaks armastust töö vastu omas isatalus, nurmedel, niitudel, metsas, rabasoodes ja kodu õuel, õunapuuaias, mesilas, kanalas, karjalaudas, igalpool pistaks noor jõud käed külge ja laulaks „Elutulest“ laulu:

...tean siiski nõiasõna mõjusa,

mil kaljusid võib paigast paisata:

Töö selle nimi on, töö ilma võitja on —
Ta vägevamalt astub kui Rooma leegion.

Töö tagajärjel tõuseks uhke ehitis, kosuks kari, paraneksid põllud, suurduks saak, rahvas läheks jõukaks, riik rikkaks, töötajad töölised oleksid tundmata olevused, kelledest just juutide sotsialismi-kommunismi sõjaväed sünnitatakse, ja kui meil enam ei ole sõjaväge, millega meie siis maailma revolutsiooni teostame? Sellepärast peab igas koolis noorsoo hingest hävitama armastuse oma isamaja ja kodumaa vastu, peab ära hävitama töötahte, töötegemist peab häbiks ja alatuks asjaks tegema, hingesse peab ideelagedust istutama, vaimlist vaesust, väiklust, lamedust, madalust, närusust, silmakirjalikkust, valskust, pettust, kommete langust peab sotsialismi ja pornograafilise kirjanduse, kinod, teater, kunst, uued moed, sport jne. kasvatama, et mittejuutide noorsugu iial enam omale õigeid elueesmärkisid ja olemise otstarvet ei leiaks, vaid enesetapmisega oma elu lühendaks. Meil, juutidel, olgu kõrgemaks rahvuslikuks ideaaliks: perekonnad paljude lastega, et suureks kasvaks meie rahva arv, keda saagu nii palju kui liiva mere ääres; aga mittejuutidele sosistame kõnes ja kirjanduses kõrva, kuidas nad oma ihusugu peavad hävitama, anname nendele selleks vahendeid. Hävitame mittejuute mürkidega ja katku külviga, nälja sünnitamise ja suurte sõdadega. Loomel igalpool maailmas olukorrad, nagu näiteks Poolas, kus seda juba juudivastaseks väljaastumiseks peetakse, kui keegi mittejuut habemeajamiseäri avab, ja siin Eestis sallite teie, et eestlaste eneste suurärid teotsevad ja säärase kommunismi-sotsialismi vastase sihiga ajakiri, nagu on „Valvur“, ilmub! Iisraeli pojad! „Valvuri“ ilmumine tehke otsekohe võimatumaks! Säärase lehe ümber võib koolis õppiv noorsugu organiseeritud jõuks koguneda kommunismi hävitamiseks, ja lühikese aja jooksul kogu selle meie töö, nimelt Karl Marxi kommunistlike ideede levitamise töö, mille kallal aastakümneid oleme vaeva näinud ja mis meilt miljoni miljoni järele on kulu nõudnud — kõik asjatuks teha. Teie teate, üks ainus vaimusäde võib kogu ilma põlema panna meie kommunismi hävituseks. Teie teate, „Valvuri“ sarnane ajakiri on nisutera taoline, olgugi, et tema väljaandjal Peeter Rootslasel ei mingit kapitali pole — millegagi seemet osta pole suure mõisa põllule külvamiseks kevadel, vaid ühe ainsa nisutera suurele hiiglapõllule kasvama paneb, aga teisel kevadel on temal juba vast kümme nisutera mahakülvamiseks ja järgmisel kevadel on juba 100 tera ja nõnda edasi, kuni ometi kord terve mõisa põld on täis kasvatatud oma nisu. Teie ütlete: Rootslane on püsti hull, kui ta loodab oma eluajal ühest ainsast nisuterast seda seemne hulka ise kasvatada, millega saaks kord sada vakamaad põldu täis külvata —

teie mõtlete, Rootslasel ei jatku kapitali „Valvuri“ väljaandmiseks kuueks kuukski — kuni „Valvur“ tervele rahvale tuttavaks saaks oma sihiga ja mõtetega — ta jääb kapitali puudusel isegi seisma, siis ütlen ma teile: kas võite kindlad olla, et Rootslase juurde mitte mõni isik ei ilmu ja talle ei ütle: mis sa jandad suure hiiglapõllu juures ühe nisutera külviga, vaata, siin on terve saja vaka nisuseemne ostmiseks tarvilik raha, võta ja külvata korrige terve põld täis ja sügisel lokkab üle terve saja vakamaalisel põllul nisu, aga ei mitte enam ohakas ja umbrohi, mille keskel üks ainus nisupää näha on, nagu tänavu sügisel — sa suutsid välja anda ainult paar numbrit „Valvurit“ ja siis hakkasid neid müütama, et müügist saadud rahaga siis kolmandat ja selle järele jälle neljandat ja nõnda edasi, numbrit trükikida saaksid.

Rootslane, jätka see mõte: ühest nisuterast ei hakka keegi mõistlik põllumees ise seda seemet kasvatama meie päevil, millega saaks kord sajavakamaalise põllu pinna täis külvata — olgugi et see teoreetiliselt oleks võimalik, aga praktikas tehakse teisiti: kui omal seemne ostmiseks raha puudub, siis laenatakse seda kevadise seemne ostmiseks, mida sügisel suurte protsentidega võib tagasi maksta. Lugege, ma ostan oma kuluga külvuseemne — lugege, ma kirjastan kuus kuud oma kuluga ajakirja „Valvuri“ ja tutvustan seda üle terve maa, kogu riigis kõigile, kes üldse oskavad lugeda — ei ole ühtegi kahtlust, et see ajakiri nende eestlaste poolt vastuvõtmist, tellijaid ja ostjaid ei leiaks, kellede mõistus ja kruvid kommunismi-sotsialismi poolt pole saadud veel segi ajada. „Valvur“ kaitseb eestlaste rahvuslikku kapitali — ei ole võimatu, et see rahvuslik kapital „Valvuri“ tähelepanemata jätab — Eesti kaupmeeskond, pangad, kinnisuseltsid võivad oma kuulutuste andmisega kaudselt „Valvurit“ toetada, et iga number takistusega trükikulu ja paberi hinna tasumise suhtes võiks ilmuda, kui numbri ruumist pool teksti ja pool kuulutuste all on, kuna numbri hind siis ainult veel 5 senti tarvitseb olla. Ei ole võimatu, et „Valvurit“ seesugusel puhul üle riigi 50 000 lugejat igal nädalal kord ootavad. Iisraeli pojad Tartus ja Tallinnas! Miks pole teie mõjuvates kohtades sammusid astunud, et säärase, meie Marxi õpetuste vastane ajakiri kohe esimese numbri ilmumise järele oleks suletud?“ Mooses pööras küsivalt oma palge Tartu juutide poole. Üks Tartu elavatest iisraeli poegade, kes valmisriiete valmistuse alal Eesti kaupmehe Karl Aabeliga kangesti võistles, astus teise iisraeli pojaga, kes kuld- ja hõbeasjade kauplemises kaubamaja omaniku K. G. Reinholdiga, kes asub

Tartus, Suurturg nr. 5, kangesti äriliselt võistles, Moosese palge ette ja ütlesid:

„Israeli suur juht! Ärgu süttigu sinu tuline viha meie Tartu, Tallinna ja kogu Eestis asuvate juudisoost ärimeeste vastu mitte põlema, nagu Siinai mäelt maha tulles Aaroni kuldvasika juurde, mida sina varsti oma puuvasika vastu ära vahetasid, sääljuures vihast nägu tehes ja silmakirjaks kivilauad katki viutasid — meie astusime Eestis esimese „Valvuri“ numbri ilmumise järele energiliselt samumid, juba „Valvuri“ ilmumise päeva õhtul teatasime sünagoogides sellest kõigile juutidele ja astusime samme „Valvuri“ kinnipaneaku suhtes mõjuvate Eesti gooide juures, ja sääl vastati meile: iisraeli mehed! „Valvur“ teie unerahu rikkuma ei saa ja teiseks Rootslasel pole ajakirja väljaandmiseks ja kirjastuseühisuse asutamiseks kapitali just käepärast, ilmub number või kaks ja jääb isegi seisma, ilma et kinni paneku keelu jaoks paberit raisata tarvitseks.

Iisraeli suur juht! Meie võime sulle teatada, et „Valvur“ viimast kord 8. augustil oma nägu näitas. Rootslasel puudub töepoolt selle väljaandmiseks raha, ei saavat kaastöölisele lubatud palka 10 senti trükireast ära maksta, ei saavat uue numbri jaoks enam paberit ega trükivärvi osta, ei trükikulu maksta — ühesõnaga pankrott! Valvur ei ilmu iial enam, ennem tõuseb päike säält, kus ta õhtul looja läks!”

„No kui see nii tösi on, siis mu kallid pojapojapoja jne. pojad! „Valvuri“ läbi oleks võinud teie kapitali kogumine suurt kahju kannatada ja selle hooletuse eest oleks Je-

hoova meie Jumal, teid raskesti nuhelnud — nüüd tahan ma Jehoovaga, meie Jumalaga rääkida, et tema tuline viha ja nuhtlus teie päale mitte ei langeks. Iisraeli pojad! Kandke hoolt, et vabamüürlus Eestis tugevasti oma kantsid üles ehitada saaks, et järgmisel tuleval 1. mail kõik gooid Eestis kõnniksid meie vabamüürluse ordu punase lipu järele! Kandke hoolt, et vabamüürlus oma teised oksad: ususektid, okultismi, spiritismi, leninismi, einsteinismi ja lugematu teised — tismid, — nisimid ja — ismid saaks Eestis laiali laotada!

Kallid konverentsile kokkutulnud iisraeli pojad! Nüüd kuulge oma vana juhi juttu, kes teie esivanemaid Egiptusest, orjuse kojast välja tõi ja nelikümmend aastat kõrbe mööda käis, enne, kui töötatud maale pärale sai, õieti küll mina teie esivanematega töötatud maale ei läinud, vaid minu osavam abiline iga kunstüki kordasaatmise juures, suurte suitsusammaste soetaja, tuletulpade tegija, välgu, müristamise ja mürtsude meister — Nuuni poeg Joosua viis teie esivanemad töötatud maale!”

Nuuni poeg Joosua, kes sellel silmapilgul ägedas vaidluses oli uue aja taskukunstniku Cagliostroga, kuulis, et Mooses tema nime nimetas ja tema tegusid meelde tuletas, tõusis Rooma paavsti kiriku kantslil püsti, kus ta seni istunud, tahtis midagi vahele hüüda, aga Cagliostro takistas teda oma küsimusega:

„Teie olite Moosese assistent ja tähtis abiline, kas võiksite mulle nüüd need saladused avaldada, mil kombel saatis Mooses nimelt järgmised kunstükid Egiptuses ja kõrves korda?”

Järgneb.

Paganate kõlblus ja piibli kõlblus.

Piibli kõlblust hindab juut sootu teisiti kui mittejuut. Kui piibel räägib „vennast“, siis teab juut, et piibel teisest juudist räägib, keda petta ega tüssata ei tohi. Kui piibel räägib „paganatest“, siis teab juut, et piibel räägib kõigist teisest rahvastest, teiseusulistest, s. o. mittejuutidest, keda alati petta, tüssata, varastada ja „ära kaotada“ piibel juudile lubab. Juut teab, et piibel igat mittejuuti, olgu see ristiusuline või ükskõik missuguse teise usutunnistaja — paganaks nimetab. Kõlbluse-, voo- ja õigusemõisted maksavad piiblis juudi rahval ainult „oma venna“, „oma“ rahvusest isikuga läbikäimises, mitte aga võõra, muu maa inimese suhtes.

5. Moos. 23, 20—21, öeldakse selgel sõnal: „Muulaste (s. o. võõraste) vastu võid sa

liigkasuvõtja olla, aga mitte oma venna (s. o. omast rahvusest inimese) vastu, et Jehoova, su Jumal, sind võiks õnnistada kõiges, kuhu sa oma käe külge pistad sääl maal, kuhu sa lähed, et seda oma valitsuse alla võtta.“

Jälkus ja viha peaks igat piibli lugejat valdama, kui ta loeb järgmist kohta 5. Moos. 14, 21:

„Ühtegi raibet ei pea teie sööma; võõrale, kes su väravais on, võid sa seda anda, et ta seda sööb, ehk müü muu maa inimesele; sest sa oled püha rahvas Jehoovale, oma Jumalale...“

Säärane kuritegevus tervishoiu seisukohalt vaadates ja jälk nurjatu õpetus sünnib kõik juutide Jumala, Jehoova nõusolekul meie vastu, kes meie teiseusulised ja teisest rahvusest oleme. Kõlbluseõpetus ei ole see mitte — röövmõrtsuka bande põhikiri on vist ka kõlbliselt kõrgemal,

Sionistide Protokollid.

Neljas protokoll.

Et gooidele — mittejuutidele — mitte aega jätta järelemõtlemiseks ja tähelepanemiseks, peame nende mõtted tööstuse ja kaubanduse päale juhtima. Hakkavad kõik rahvad vastastikku majanduslikust võitlusest tulu otsima, siis ei näegi nad sääljuures oma ühist vaenlast.

Et gooide — mittejuutide — seltskonda täielikult hävitada, peame tööstuse spekulatsiooni teel ära mängitaks, meie kassadesse kuukuks (börsispekulatsioonid).

Äärmiselt pingule aetud majanduslik võitlus ja põrutused (kriisid, streigid, revolutsioonid jne.), milledesse gooide majanduslik elu lükatakse, loovad külma ja süd ametu seltskonna, kes ei hooli enam üldisest riigi ja rahva häast käekäigust ja mõistlikust politikast ega ka usust. Selle elu ainukeseks eesmärgiks jääb oma enese isiklik kasu ja ahnus. Kuld saab temale juma-

laks, kuna ta elumaitsmist võimaldab. Siis saab tund peagi tulema, millal mittejuutide eneste vaeseks kurnatud klassid vihast aetuna, meie juhtimisel, meie konkurentide kallale, gooide eneste intelligentse võimu hävitamisele langevad, mitte, et nad enestele sellega häd teeksid, rikkust juurde võidaksid, vaid ainult vihast aetuna hävitavad nad ise oma eesõigustatud kurnajaid.

Viies Protokoll.

Missugust valitsusvormi võib anda seltskonnale, kus altkäemaks on igale poole sisse tunginud, kus rikkusi kätte saadakse ainult osavate koerustükkide abil, kus valitseb korralagedus, kus moraali hoitakse nuhtluse ja valjude seaduste abil üleval, aga mitte kodanikkude eneste vabatahtelise tunde abil, kus kosmopolitism on isamaalised ja usulised tunded juba ära kustutanud? Missugust teist valitsusvormi anda niisugusele seltskonnale kui sunnivalitsust, mida pärast kirjeldan? (Järgneb.)

Lord Rotschildi „Kõige püham.“

Moto:

„Mei Geld is mei Ehr' — wer mer nehmt mei Geld, der nehmt mer mei Ehr!“

„Minu raha on minu au — kes minult võtab minu raha, see võtab minult minu au!“

Amschel Mayer Rothschild,
Rotschildi pangamaja põhjendaja.

Frank Harris jutustab oma „Elumälestustes“ väga tähelepanemisväärt loo, mida temale kuulus inglise politikamees Sir Charles Dilke rääkis päale külaskäiku Rotschildi juures.

Rotschild on oma külalise viinud pangamaja teraskambrisse ja näidanud sääl oma kullahulka, mida olnud üks miljon naela sterlingit kullas, mis veel Rotschildi vanaisa, kes pangamaja asutas, sinna paigale on pannud.

Rotschildi vanaisa on oma pojale kindlasti kohuseks teinud seda kulda mitte iialgi puutada ehk olgu siis kõige suurema häda sunnil. „Hää!“ ütelnud poeg, „aga kas ei oleks meil kasulikum see kullakuhelik viia Inglise pank, sääl tooks ta meile aastas kolmkümmend tuhat naela protsente juurde; Inglise panga tšekk meie laekas oleks vist sama kindel kui see kuld siin tresuris?“ „Ei!“ vastanud

vana Rothschild, „on silmapilke, millal kulda tarvis on, olgu see ka kas ainult oma enese väärtuse tunde tõstmiseks ja südame rahustamiseks, mis selle läbi võidetakse.“

Valjus ja ülisuur austus oma isa ja vanaisa mälestuse vastu on Rotschildi perekonna omadus, otse pühaduseks on nendele saanud vana Rothschildi sõnad.

See kuld on vististi täna veel niisama puutumata selle tresuri sees, nagu ta sääl viiskümmend aastat tagasi seisis, ehk küll selle vahe sees maailmasõda on möllanud, terves Euroopas rahval taskud kullast tühjaks tehtud ja pangatähtedega täidetud, mis protsenti ei kannu.

Quod licet Jovi, non licet bovi; s. t. mis on Jumalale lubatud, pole lubatud härjale. Tõesti sarvloomade sarnane oli see hääsüdameline, kannatlik, töötav, sõnakuulelik, kes oma kulla paberinärude vastu ära vahetas, ilma, et kindlustust oleks nõudnud, et ta oma varanduse ka tagasi saab nendelt, kellele ta tema usaldas.

„Sic vos non vobis fertis aratra boves“ oli vana Virgilius'e sõna, s. t. „teie tõmbate atru, teie sarvloomad, aga mitte enestele.“

„Zittauer Sendbogen IX“, 1927.

„Valvuri“ lugemisringid.

Lähemad tuttavad, nagu: kooliõpetajad, üliõpilased, õpilased keskkoolides, töölised töökodades ja vabrikutes, käsitöölised, põllumehed, majaomanikud, kaupmehed, töösturid jne. jne. astuvad 3, 4, 5, 6 või rohkem isikut kokku, panevad igaüks ühesuuruse summa raha ja selle summaga tellivad kirjandust otse väljaandjate käest. Nimelt on kõigi rahvaste — mittejuutide — verivaenlane, juut, maailma rahvaste ajakirjanduse ja raamatuturu suuremalt osalt oma rahavõimu abil vallutanud, oma huvides korraldanud ja säärase kirjanduse laialilaotamiseks väga suuri takistusi teele ette veeretanud, mis juutide kuritegevuse vastu võitleb, juutide kommunismi vastane on, ehk juutide, jesuiitide, vabamüürlaste ja teiste tumedate eesmärkidega töötavate ordude, ususektide ja juutidest või juutide poolehoidjatest abilistest juhitud ühingute ja parteide tegevust paljastab. Vaevalt leidub sellesihilist kirjandust raamatukauplustest ja rahvaraamatukogudest. Tartu on ülikoolilinn, hulga raamatukaupluste ja raamatukogudega, aga katsuge leida neidki raamatuid säält, millede nimekirja käesolev „Valvur“ avaldas. Trükitööde arv, mis juutide, vabamüürlaste, jesuiitide jne. salasihte paljastab, on just viimastel aastatel väga suureks tõusnud.

Raamat: „Die Unschuld der Jenseitigen. Ein Weltbuch — für Zweifler aller Nationen.“ Gärma-Verlag 1921, teatas lk. 4-ndal: „Diodores, Cicero, Tacitus, Quintilianus, Seneca, Juvenalis, Suetonius, Ammanius, Marcellianus, Mohamed, Mirza Hassan Chan, Peter Schwarz, Schenk Erasmus, Joh. Trithemius, Gailer v. Kayserberg, Sutor, Franz v. Sickingen, Prof. Eisenmenger, Schiller, Goethe, Lessing, Fichte, Schopenhauer, Kant, Herder, Arndt, Tieck, Voss, K. J. Weber, Lagarde, Rich. Wagner, Glagau, Treitschke, Naudh, Dühning, Hoffmann v. Fallersleben, Scheffel, Joh. Scherr, Hebbel, Gottschall, Grillparzer, Gust. Freytag, Rob. v. Mohl, Mommsen, Rohling, Gregorovius, Wolfg. Menzel, Virchow, Bismark, Moltke, Jaapani riigimees Okuma, H. St. Chamberlain, Shakespeare, Dickens, Rochefort, Thomas Carlyle, Vict. Hugo, Balzac, Voltaire, Dostojevski ja väga palju teisi on juutide vastu kirjutatud ja vaatamata selle päale, et paljud suurvaimud juutide vastu sõna on võtnud, imestavad väga paljud, nagu oleksid nad otse täna kuu päält maha kukkunud, kui kuulevad kirjandusest, mis juutide vastu on kirjutatud. Juba kümme aastat tagasi (s. o. 1911) oli enam kui nelikümmend tuhat (40 000) juutide vastu kirjutatud trükitööd olemas. Kui ülilosavasti on juudid need trükitööd raamatuturult kõrvaldanud, on otse imestuseväärt, olgugi, et nende

hulgas väga tähtsaid ja ülihuvitavaid töid on ilmunud, milledest väga vähe kuulda on.“

Hiljuti seisib „Postimehes“ järgmine teade: „Mõtteteadus tuleriidale.

Nõukogude Vene valitsuse poliitilise hariduse büroo juhataja Lenini lesk pr. Krupskaja (teatavasti juut. Toim.) on teinud korralduse hävitada kõik avalikkudes raamatukogudes leiduvad filosoofide Plato, Kanti, Schopenhaueri, Nietzsche ja Spencersi tööd. Teatavasti põletati hiljuti raamatukogudes leiduvad piiblite, kooranide ja talmudite eksemplarid.“

Nii hävitavad juudid kirjandust, mis neid paljastab.

Tuletage meelde Venemaa sündmusi, kui juudid oma revolutsiooni võidule viisid, otsekohe korjati kõigist raamatukauplustest ja eramajadest kirjandus ära, mis neid inimsoo parasiitideks ja verivaenlaseks paljastas. Judivastase kirjanduse ärakorjamiseks oskasid juudid isenesestmõistetavalt, teise sihi ja otstarbe luuletada. Tihti ei nimetatud üldse sihti ega otstarvet, vaid raamatud hähitati ära, nagu seda prof. Sergei Niluse raamatutega tehti — vaata „Valvur“ nr. 2, lk. 21.

Et käesolev „Valvuri“ number säärase kirjanduse nimekirja avaldamise pärast, nendele inimsoo vaenlastele veel vähem saab meeldima kui eelmised nr. 1 ja 2, on juba ette teada. Veel vähem tohiks see teade nendele meeldida, kui ülikoolis, üliõpilaste eestvõttel, kõik sellesihiline kirjandus muretsetaks ja noorsoole kättesaadavaks tehaks raamatukogude ja lugemisringide kaudu, mis tänases „Valvuris“ on nimetatud ja igas uues „Valvuri“ numbris järgneb, et raamatukogude juhid ja lugemisringid teaksid, missugused uued raamatud on ilmunud ja kust neid tellida.

„Valvuri“ lugemisringide asutamine tuleks lumepalli süsteemi sarnaselt organiseerida. Iga isik, kes lugemisringisse astub, katsub igal järgmisel nädalal ühe uue lugemisringi vähemalt kolme uue isiku osavõttel asutada ja need kasvavad järgnevatel nädalatel jälle omakorda uusi lugemisringisid oma tuttavate keskel asutada. Vähema kui poole aasta jooksul oleks lugemisringides kogu E. V. kodanikkude arv. Et iga uus ring telliks jälle ise raamatuid jne., mida keegi teine ring veel enamalt pole tellinud, selleks on tarvilik, et oleks üks keskkoh, kus kõik juba tellitud kirjandus on registreeritud. Keskkohast võiksid uute lugemisringide asutajad järele pärida, missugused raamatud juba Eestis on ja missuguseid veel pole. Kuni lugemisringidel säärane keskkoh puudub, siis võtab „Valvuri“ toim. esialgu keskkoha kohused, s. o. kirjanduse üle teadete kogumise ja küsijatele

teadete edasitoimetamise oma päale, tingimusel, et igal küsimuskirjal vastuse kirjutamise ja posti saatekuludeks kulud vähemalt postmarkides oleksid juurde lisatud. Näiteks üks uus lugemisring on 3-liikmeline; ringisse astudes igaüks on ühe krooni raha pannud, kokku 3 krooni, ja soovib, et tellitaks need ja need nr. nr. raamatuid; nad teatavad oma soovist „Valvuri“ toimetajale. Juhtub nüüd, et soovitud raamatuid juba teistel lugemisringidel on, kuna mõned teised raamatud üldse veel pole tellitud, siis teatab „Valvuri“ toim. küsijatele seda tagasi ja juhib tähelepanu „Valvuri“ numbrite päale, kus nende lugemisringide aadressid sees on, kes juba neidsamu raamatuid on tellinud, kellede käest neid võiks lugemiseks vahetada. Lugemisringide aadressid trükib „Valvur“ ilma hinnata ära, nimelt iga ringi juhataja nime ja aadressi, kes selleks ise soovi avaldab. Iga aadressi taga seisavad nende raamatute numbrid, mis ringil on. Et aga kõik ringid isekeskis suuresse ülemaalisesse, või üleriiklikusse ringisse ja riigid ise omakorda jälle ringidesse võivad ühineda, siis käivad kõigi ringi raamatud ringi käest ringi kätte. Nii ei ole igakord keskkohas mitte teada, kus kohal üks või teine raamat juba on. Et aga iga ringi juhataja ise raamatud saab teiselt ringilt, allkirja andes ringiraamatuse, vastuvõetud raamatute kohta, ja ise neid jälle järgmisele ringile edasi annab, allkirja võttes oma ringiraamatuse, siis saab ringilt ringi küsides peagi kätte, kus kohal üks või teine raamat just on. Raamatute kaotamine eest vastutab igaüks oma allkirjaga ja on kohustatud kaotsiläänud raamatu hinna tasuma

või uue raamatu ringile tagasi andma. Iga ring, mis korralikult oma kohuseid ei täida, langeb suurest ringide ahelast kui kõlbmatu lüli välja. Iga lugemisringi juhatajal on raamatute läbikäigu märkimiseks ja allkirjade võtmiseks raamatute edasiandmise puhul raamat. Selle raamatu algul seisku lugemisringide kindlaksmääratud reeglid, lugemisringide nimestik ja järjekord, mille järele kõik raamatud ühest ringist teise peavad rändama kindlaksmääratud aja jooksul.

Nüüd jõuame aga kõige tähtsama punkti juurde: suur osa rahvast ei oska võõraid keeli ja kõik kirjandus, mis juudiküsimust, jesuiitismi, vabamüürlust, sotsialismi, kommunismi jne. paljastab, on võõrakeelne. Eesti keeles ei ole päale A. Grenzsteini kirjatöö „Juudiküsimus“ Tartus, 1912. a., ja dr. A. Dinteri romaani „Patt vere vastu“, siis veel mõned väikesed prospektikesed, ajakiri „Juudid“ nr. 1—9 1922.—1924. aasta ja ajaleht „Kas meie või Juudid“ nr. 1—8 1929. a., mitte midagi nimetamisväärset ilmunud. Kõige kiiremas korras tuleks just kirjandust muretseda eesti keelt oskajale lugejale. Just siin peaksid üliõpilaste ja keskkoolide kasvandikkude organisatsioonid tööle tõttama, nimetatud sihilist kirjandust eesti keelde tõlkima ja paljundama esialgu hektograafi, opalograafi, mimeograafi jne. abil, nagu sõjaajal mitmed kooliraamatud jne. paljundati. Lugemisringid ja rahvaraamatukogud ostaksid niisugused käsitsi paljundatud raamatud otsekohe kindlasti ära, kui trükk ainult mõnisada eksemplari suur on, kuna raamatud, millede trükid mitmed tuhanded eksemplari, suuri summasid nõuaksid.

Mõned tähtsamad raamatud, ajakirjad, ajalehed juudiküsimuse, jesuiitismi, vabamüürluse, juutide sotsialismi, kommunismi jne. üle.

EESTI KEELES:

1. A. Grenzstein. Juudiküsimus. Tartus, 1912.
2. Juudid. Ajakiri nr. 1—9, Tallinn, 1922—1924.
3. Juudiusu saladused. Tartus, 1919.
4. Kas meie või juudid? Nr. 1—8. Tallinn.
5. Kes on juudid? Vihk nr. 1—2. Tartus.
6. Olevik ehk kommunismi algjuur.
7. Dr. A. Dinter. Patt vere vastu. Romaan.

8. P. Rootslane. Valvur. Ajakiri. Tartus 1930.

Kui ülemal nimetatud raamatute trükid kõik veel läbi pole müüdnud, siis võib neid raamatukauplustest saada. Ajakirjadest on ainult „Valvur“ ajalehe müüjatelt ja raudtee raamatukappidest saada.

„Valvuri“ numbreid algusest päale võib posti kaudu tellida kuni neid veel on: Peeter Rootslane käest. Tartus. Postkast 46 ja igas linnas üldistelt ajakirjanduse kontoritelt.

TEISTES KEELTES:

9. Le Juif, le Judäisme et la Judäisation des peuples chrétiens par Gougenot des Mousseaux.

10. Handbuch der Judenfrage. v. Theodor Fritsch. 30. Aufl. (82. Tausend.)
11. Das Rätsel des jüdischen Erfolges. F. Stoltheim.
12. Beweismaterial gegen Jahwe. Theodor Fritsch.
13. Die Protokolle der Weisen von Zion u. die jüdische Weltpolitik. A. Rosenberg.
14. Die Geheimnisse der Weisen von Zion. G. z. Beck.
15. Die Juden im Urteil der Zeiten. Otto-kar Stauf v. d. March.
16. Der Talmudjude [31—40 Tausend] v. Dr. Rohling.
17. L'auteur des Protocols, Achad-ha-Am et le Zionisme par L. Fry. (Paris.)
18. Die Offizierschutze als politisches Kampfmittel. G. Boehm.
19. Unmoral im Talmud. v. A. Rosenberg.
20. Politische Verheerungen durch die Dummheit der Fürsten u. Völker. Dr. Ehlers.
21. Der jüdische Zeitungspolyp. Th. Fritsch (jun.).
22. Le Diable du XIX-me Siècle par Dr. Bataille.
23. L'ombre de la Croix par J. et J. Thauraud.
24. La règne d'Israël chez les Anglo-Saxons par Roger Lambelin.
25. Quand Israël est Roi par. J. et J. Thauraud.
26. L'Angleterre juive. par. Théodae-dolus.
27. Weltvernichtung durch Bibelforscher u. Juden. v. A. Fez.
28. Im Bann des Films. v. Dr. Buchner.
29. Von Rathenau zu Barmat. v. Otto Armin.
30. Les Rois de la République par. B. E. Gueydan (Paris).
31. El judío internacional. Un problema del mundo. H. Ford. Trad. en español.
32. Geheime Mächte in der Weltpolitik II Aufl. v. Kanonicus Vinzens Kreyenbüh.
33. Förlåten Faller. S. Nilus (Helsingfors 1919).
34. Die jüdische Weltpest. v. U. Esser.
35. The Riddle of the Jew's Success by Stoltheim.
36. Ein Meer von Blut. v. Dr. Gregor Schwartz.
37. Katholische Kirche u. Judentum. Dr. theol. J. Kofler.
38. Die goldene Internationale. Dr. U. Buchner.
39. Der biblische Josef. v. Jens Jürgens.
40. Blick in die Morallähre der römischen Kirche. v. Dr. M. Ludendorff.
41. Die geheimen Pläne der Jesuiten d. Neuzeit. v. M. Zoksch.
42. Das Geheimnis der Jesuitenmacht u. ihr Ende. E. u. M. Ludendorff.
43. Des Kindes Seele u. der Eltern Amt. M. Ludendorff (Dr. med. v. Kemnitz).
44. Lösung des Rätsels des jesuitischen Sphinx. v. K. Beyer.
45. Der jüdische Imperialismus. v. Dr. Gregor Schwartz.
46. Sozialparasitismus im Völkerleben. v. A. Schickedanz.
47. The Kaisers dream U-Bodung-Verlag.
48. Der Weltverschwörer-Kongress zu Basel. v. A. Rosenberg.
49. Великое в маломъ и близъ грядущий Антихристъ. Проф. С. Нилусъ. I изд. 1905,
50. Близъ есть при дверях. II изд. (1911 г.), III изд. (1917) С. Нилусъ.
51. Die Pest in Russland. Der Bolschewismus, seine Häupter, Handlager u. Opfer. Mit 75 Abbildungen aus Sowjet-Russland. A. Rosenberg - Reval.
52. Des Juifs en France par L. Hallez.
53. Weltgeschichte der Lüge. Von Prof. H. Wolf. IV. Aufl.
54. Grundlagen des 19. Jahrhunderts. Von H. Chamberlain.
55. Vom Ghetto zur Macht. O. Kernholt.
56. Juda. Von Paumgarten.
57. Judas Werdegang in 4 Jahrtausenden. Von O. Gildemeister.
58. Ghetto Berlin. Von A. Koerber.
59. Der Judenspiegel im Lichte der Wahrheit. Von Eckert.
60. Die Juden als Organisatoren des Gaunertums u. die „ernsten Bibelforscher“. Von H. Meyer.
61. Die Zionistischen Protokolle. Von Th. Fritsch. Geh. Mk. 1.—.

(Järgneb.)

Kõiki eelnimetatud raamatuid võib igäüks otsekohe ise tellida järgmistelt kirjastustelt:

Hammer Verlag, Theodor Fritsch, Leipzig C., Querstr. 5.

„Ludendorffs-Volkswarte“ Verlag, München, Karlstr. 10.

Deutscher Volksverlag, Dr. E. Boepple, München.

Teistest kohtadest tellides võib ette tulla, et tellimine mõne juudi, jesuudi või vabamüür-lase kätte langeb ja täitmata jäetakse ettekäände all — „otsas“ jne. Tellimise kirjas tähendatagu ajakirja „Valvuri“ pääle.